

C-370/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. június 15.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landgericht München I (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. április 19.

Fellebbező:

DOMUS-SOFTWARE-AG

Ellenérdekű fél:

Marc Braschoß Immobilien GmbH

[omissis]

Landgericht München I

[omissis]

A

DOMUS-SOFTWARE-AG, [omissis]

[omissis] Ottobrunn
– felperes és fellebbező –

[omissis]

és a

Marc Braschoß Immobilien GmbH, [omissis] Hürth
– alperes és ellenérdekű fél –

között követelés tárgyában folyamatban lévő jogvitában,

a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország) tizenharmadik polgári tanácsa [omissis] [az ítélkező testület összetétele] meghozza a következő

végzést

- I. A fellebbezési eljárást felfüggeszti.
- II. A következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni a 2011/7/EU irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdését ugyanezen irányelv 3. cikkével összefüggésben, hogy egységes szerződéses jogviszony alapján időszakosan keletkező díjkövetelések esetében minden egyes díjkövetelés tekintetében fennáll a legalább 40 euró összegű átalány megfizetésének követelésére való jogosultság[?]

Indokolás:

I.

A jogvitában részt vevő felek 2019. augusztus 21-én szoftverkarbantartási szerződést kötöttek egymással e nappal kezdődően az alperes által a „Domus 4000” elnevezésű programhoz vásárolt licencek tekintetében. A szolgáltatás havi díja 135,00 euró plusz forgalmi adó.

A 2019 szeptembere és decembere közötti időszakban a felperes maradéktalanul teljesítette a rá háruló karbantartási szolgáltatásokat.

A 2019 szeptemberére vonatkozó szoftverkarbantartási díjat a felperes a 2019. szeptember 11-i számlával bruttó 133,04 euró összegben számlázta ki. Ugyanezt a díjat a felperes a 2019. október 1-jei 201698309. sz. számlával bruttó 399,13 euró összegben számlázta ki a 2019 októbere és decembere közötti időszakra.

A szoftverkarbantartási feltételek 6.1. pontja szerint a szerződés tárgyát képező karbantartási szolgáltatások díja a mindenkor elszámolási időszak kezdetén esedékes.

Az alperes a számlát minden alkalommal a kiállítását követő napon kapta meg.

Az alperes a fizetési felszólítások ellenére a keresetlevél 2020. március 12-i kézbesítéséig nem teljesítette az említett számlákból eredő, összesen 532,17 euró összegű követelés kifizetését.

Az egyes követelések tekintetében alkalmazott 40,00 euró – összesen tehát 80,00 euró – összegű késedelmi átalányt a felperes a [Bürgerliches Gesetzbuch] (polgári törvénykönyv[, a továbbiakban: BGB]) 288. §-ának (5) bekezdésére alapozza.

A 2020 januárja és márciusa közötti időszakra a felperes 399,13 euró összegben állította ki a 2020. január 1-jei számlát.

Erre tekintettel a felperes kiterjesztette a keresetet, és azt kérte, hogy:

kötelezzék az alperest arra, hogy fizessen a felperes részére további 399,13 eurót és ezen összeg után 2020. január 2-től számított, a mindenkori alapkamatlábát 9%-kal meghaladó mértékű kamatot, valamint 40,00 euró pert megelőző késedelmi átalányt és ezen összeg után a keresetkiterjesztéssel kapcsolatos perfüggőség napjától számított 5%-os kamatot.

Ez utóbbi követelést 2020. április 15-én okafogyottá nyilvánították a főkövetelést illetően.

Az eljárást befejező 2020. július 22-i ítéletében az Amtsgericht München (müncheni helyi bíróság, Németország) az 532,16 euró összegű főkövetelés, a kamatok, valamint 40,00 euró összegű késedelmi átalány és ezen összeg után 2020. január 22-től számított, az alapkamatlábát 5%-kal meghaladó mértékű kamat megfizetésére kötelezte az alperest. A követelt két további késedelmi átalány (2x40,00 euró = 80,00 euró) tekintetében az Amtsgericht München (müncheni helyi bíróság) elutasította a keresetet.

Fellebbezésével a felperes továbbra is a két, összesen 80,00 euró (2x40,00 euró) összegű késedelmi átalányt követeli, és azt kéri, hogy:

részben változtassák meg az Amtsgericht München (müncheni helyi bíróság) ítéletét, és kötelezzék az alperest arra, hogy az első fokon elismert összegben felül fizessen további 80,00 eurót, valamint 40,00 euró után 2020. január 22-től számított, további 40,00 euró után pedig az elsőfokú keresetkiterjesztéssel kapcsolatos perfüggőség napjától számított, az alapkamatlábát 5%-kal meghaladó mértékű kamatot.

II.

A német jog releváns rendelkezése (a BGB 288. §-ának (5) bekezdése) a következőképpen szól:

A díjkövetelés hitelezője a nem fogyasztónak minősülő adós késedelme esetén ezenkívül jogosult 40 euró összegű átalány megfizetését követelni. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a díjkövetelés előleg vagy egyéb részlet fizetésére irányul. Az első mondat szerinti átalányt be kell számítani a fizetendő kártérítésbe, amennyiben a kár a perköltségeken alapul.

A késedelemre vonatkozó releváns szabályozás a következőképpen szól:

A BGB 286. §-ának (1) bekezdése:

Ha az adós a hitelezőnek a fizetési határidőt követő felszólítása ellenére nem teljesíti kötelezettségét, a felszólítás következtében késedelembe esik. A felszólítással egyenértékű a szolgáltatás teljesítésének érdekében történő keresetindítás vagy a fizetési meghagyás kézbesítése.

A BGB 286. §-ának (3) bekezdése:

A díjkövetelés adósa késedelembe esik, ha a számla vagy az azzal egyenértékű fizetési felszólítás fizetési határidejétől számított harminc napon belül nem teljesít; ez csak abban az esetben vonatkozik a fogyasztónak minősülő adósra, ha a számla vagy a fizetési felszólítás kifejezetten utal erre a következményre. Ha nem állapítható meg egyértelműen a számla vagy a fizetési felszólítás kézhezvételének időpontja, a fogyasztónak nem minősülő adós legkésőbb az ellenszolgáltatás esedékességét vagy átvételét követő harmincadik naptól késedelembe esik.

III.

Az eljárást befejező 2020. október 2-i ítéletben foglalt döntését az Amtsgericht München (müncheni helyi bíróság) többek között az alábbiakkal indokolta:

A BGB 288. §-a (5) bekezdésének második mondata szerint a késedelmi átalány megfizetése akkor is követelhető, ha a díjkövetelés előleg vagy egyéb részlet fizetésére vonatkozik. A szöveg emellett szól, hogy a késedelmi átalány megfizetése minden olyan díjkövetelés esetében követelhető, amellyel kapcsolatban az adós késedelembe esik. Figyelembe kell azonban venni, hogy e tekintetben egyetlen szerződéses jogviszony áll fenn, amely alapján ismétlődően, illetve időszakosan önálló díjkövetelések keletkeznek. Ilyen esetben, amikor különböző követelések erednek egy egységes tényállásból és jogviszonyból, a BGB 288. §-a (5) bekezdésének első mondatát teleológiai értelmezés útján úgy kell szűkíteni, hogy a követeléseket össze kell vonni, és abból kell kiindulni, hogy a kártérítésiátalány-fizetési kötelezettség csupán egyszer merül fel.

2019. augusztus 22-i ítéletében (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIZR115.18.0) a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) többek között a következőket fejti ki:

A fellebbviteli bíróság megállapításai alapján nem lehet megítélni, hogy a felperes több mint egy átalányra jogosult-e a BGB 288. §-a (5) bekezdésének első mondata alapján. E rendelkezés értelmében, amely a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: a késedelmes fizetésről szóló irányelv) átültetését szolgálja, a díjkövetelés hitelezője az adós késedelme esetén jogosult 40 euró összegű átalány megfizetését követelni. Az átalányfizetési kötelezettség fennállása szempontjából alapvetően az bír jelentőséggel, hogy az érvényesített főkövetelés díjkövetelésnek minősül-e. A BGB 288. §-a (5) bekezdésének első mondata értelmében díjkövetelések – a késedelmes fizetésről szóló irányelvvel összhangban – a hitelező által nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatás ellenértékeként fizetendő díj megfizetésére irányuló követelések.

Amennyiben a fellebbviteli bíróság ezt követően megállapítja, hogy a felperes által teljesítendő karbantartási szolgáltatásokat teljesítették, és ezért a megítélt főkövetelések ilyen értelemben vett díjkövetelések, el kell döntenie, hogy hasonló szerződéses jogviszonyokból eredő több díjkövetelés esetében csak egyetlen vagy több átalány megfizetése követelhető-e a BGB 288. §-a (5) bekezdésének első mondata alapján, és hogy ez az eredmény mennyiben egyeztethető össze a késedelmes fizetésről szóló irányelvvel, különösen ezen irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint 3. cikkével. A fellebbviteli bíróságnak el kell továbbá döntenie, hogy egyetlen szerződéses jogviszony alapján időszakosan keletkező díjkövetelések esetében csak egyetlen vagy több átalány megfizetése követelhető-e a BGB 288. §-a (5) bekezdésének első mondata alapján, és hogy ez az eredmény mennyiben egyeztethető össze a késedelmes fizetésről szóló irányelvvel, különösen ezen irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint 3. cikkével.

A szakirodalom [omissis] különböző álláspontokat tartalmaz ezzel kapcsolatban.

IV.

Mivel mindenesetre nem vitatott, hogy szeptembertől decemberig a felperes teljesítette szolgáltatásait, e tekintetben olyan díjkövetelésről van szó, amelyre alkalmazni kell a BGB 288. §-ának (5) bekezdését.

Az alperes ezenfelül késedelembe esett.

Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint az előterjesztett kérdésre a következő választ kell adni:

A 2011/7/EU irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdését ugyanezen irányelv 3. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy egységes szerződéses jogviszony alapján időszakosan keletkező több díjkövetelés esetében minden egyes díjkövetelés tekintetében fennáll a legalább 40 euró összegű átalány megfizetésének követelésére való jogosultság.

[omissis]

[omissis] [tájékoztató a jogszabály szerinti jogorvoslat lehetőségéről]

[omissis]

[aláírások, alakiságok]

MUNKADOKUMENTUM